

DOSTAWY „CYFROWYCH” MI-28NM MNIEJSZE NIŻ PLANOWANO [KOMENTARZ]

Rosyjskie siły zbrojne otrzymały w ubiegłym roku pierwsze seryjne śmigłowce Mi-28NM, które są ucyfrowionym i unowocześnionym wariantem tych maszyn, porównywanym często do AH-64E Apache Guardian. Zamiast zapowiadanych sześciu śmigłowców do specjalnego centrum szkoleniowego w Torżok trafiły jedynie dwa Mi-28NM. Kolejne trzy mają trafić tam w 2021 roku.

Co ciekawe, informacji opublikowanych przez serwis informacyjny RIA Novosti nie potwierdził koncern Russian Helicopters, który jest producentem maszyn. Rosyjskie media powołują się jednak na własne źródła w siłach zbrojnych. Ponieważ są to media ściśle związane z Kremlm i publikujące często „oficjalne przecieki”, informacja oparta jest o solidne źródła. Wskazuje też, na poważny problem programu Mi-28NM.

Jeszcze w styczniu 2020 roku zapowiadano dostawę 6 maszyn uderzeniowych Mi-28NM do końca roku i dwa razy więcej w roku 2021. Obecnie RIA Novosti mówi o 2 dostarczonych i 3 planowanych na bieżący rok, co pokazuje dramatyczne spowolnienie dostaw. Ponad trzykrotnie w perspektywie dwóch lat. W obecnej chwili trudno powiedzieć, czy bardziej odpowiada za to ograniczenie produkcji przez COVID, związane z pandemią cięcia budżetu zbrojeniowego, czy też problemy techniczne... A może wszystkie te czynniki jednocześnie.

Z pewnością tak drastyczne opóźnienia są zagrożeniem dla planu wprowadzenia do służby przed końcem dekady co najmniej 100 maszyn, czego domagał się w 2019 roku prezydent Władimir Putin. Zawarta w tym czasie umowa opiewa na dostawę 98 śmigłowców Mi-28NM do 2028 roku. Mają one zastępować w jednostkach maszyny Mi-24, których rezerwy zostały wyczerpane a możliwości bojowe nie przystają do współczesnego pola walki.

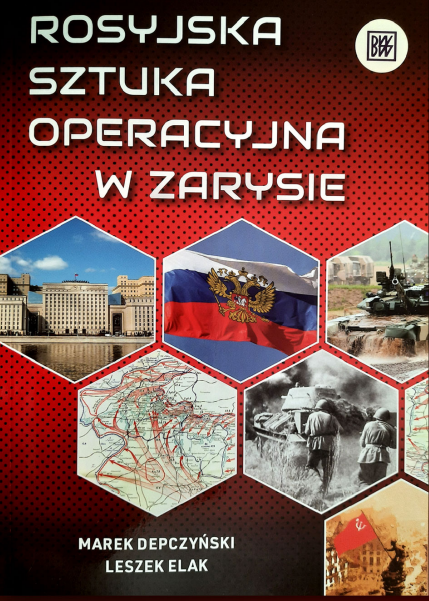
Pierwsze dwie maszyny, podobnie jak prototyp, na którym prowadzono próby państwowe, trafiły do 344. Centrum Szkolenia Bojowego i Przekwalifikowania Personelu Lotnictwa Armii w pobliżu Torżok (obwód twerski). Jest to główny ośrodek szkolenia załóg śmigłowców lotnictwa armijnego, ale też baza odpowiedzialna za testy i badania nowych typów maszyn. Mi-28NM będą tam wykorzystywane do szkolenia instruktorów i najprawdopodobniej zostały przydzielone do 696. Pułku Szkolno-Badawczego.

Mi-28NM wymagają przeszkolenia instruktorów w zakresie obsługi i pilotażu, gdyż stanowią całkiem nową jakość, jeśli chodzi o rosyjskie siły zbrojne. Śmigłowiec w tej wersji posiada cyfrową awionikę z ekranami wielofunkcyjnymi (glass cockpit) i komputerowy system sterowania silnikami (FADEC). Jest również wyposażony w nowoczesne systemy wymiany danych i łączności umożliwiające m.in. sterowanie bezzałogowcami rozpoznawczymi lub uderzeniowymi. Ponad wirnikiem umieszczono w sferycznej osłonie radar pola walki.

Czytaj też: [Cyfrowe Mi-8 dla Specnazu \[ANALIZA\]](#)

Modyfikacje te powodują, że Mi-28NM często porównywany jest do AH-64E Apache Guardian, który posiada podobne możliwości. Różnicą jest to, że jak dotąd rosyjskie siły zbrojne nie dysponują bezzałogowcami, które mogłyby współpracować z Mi-28NM, natomiast amerykańskie AH-64E współpracują z uzbrojonymi bsl typu MQ-1C Grey Eagle i MQ-7 Shadow.

Inne zmiany względem starszej wersji, to uzbrojenie Mi-28NM w naddźwiękowe przeciwpancerne pociski kierowane 9M123M Chrizantiema o zasięgu do 10 km oraz najnowsze, modułowe pociski Hermes-A o zasięgu 15-20 km, naprowadzane laserowo lub na podczerwień. Oprócz tego w arsenale maszyny znalazło się zmodernizowane działko 30 mm oraz szeroka gama starszych systemów uzbrojenia kierowanego i niekierowanego. Modernizacji uległ cały system kierowania ogniem i zarządzania uzbrojeniem, aby realnie zapewnić możliwość działania w dzień i nocą ze zbliżoną skutecznością. Maszyna otrzymała również nowe systemy obrony przed pociskami kierowanymi, oparte na doświadczeniach z Syrii.

**ROSYJSKA
SZTUKA
OPERACYJNA
W ZARYSIE**

MAREK DEPCZYŃSKI
LESZEK ELAK

**Geneza i ewolucja
sztuki operacyjnej
w kręgu rosyjskiej
kultury politycznej**

Sklep.Defence **24**

[Reklama](#)